KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 11.9.2019 r.
COM(2019) 410 final

2019/0191 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

dotycząca stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej na forum Rady Generalnej Światowej Organizacji Handlu w odniesieniu do przyjęcia decyzji w sprawie przedłużenia zawieszenia WTO pozwalającego członkom będącym krajami rozwijającym się na preferencyjne traktowanie taryfowe produktów pochodzących z krajów najsłabiej rozwiniętych

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji określającej stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii na forum Rady Generalnej Światowej Organizacji Handlu (WTO) w odniesieniu do planowanego przyjęcia decyzji w sprawie przedłużenia zawieszenia WTO pozwalającego członkom będącym krajami rozwijającym się na preferencyjne traktowanie taryfowe produktów pochodzących z krajów najsłabiej rozwiniętych

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Porozumienie z Marakeszu ustanawiające Światową Organizację Handlu

Porozumienie z Marrakeszu ustanawiające Światową Organizację Handlu (zwane dalej „porozumieniem WTO") weszło w życie w dniu 1 stycznia 1995 r.

Unia Europejska jest stroną tego porozumienia.

2.2. Konferencja Ministerialna i Rada Generalna Światowej Organizacji Handlu

Zgodnie z art. IV ust. 1 porozumienia WTO Konferencja Ministerialna jest upoważniona do podejmowania decyzji we wszystkich sprawach związanych z wielostronnymi porozumieniami handlowymi.

Zgodnie z art. IV ust. 2 porozumienia WTO w przerwach między sesjami Konferencji Ministerialnej jej funkcje pełni Rada Generalna.

Zgodnie z art. IX ust. 1 WTO zazwyczaj podejmuje decyzje w drodze konsensusu.

2.3. Planowany akt Rady Generalnej WTO

Zgodnie z art. IX ust. 3 porozumienia WTO w wyjątkowych okolicznościach zobowiązanie nałożone na członka może zostać zawieszone.

Na wniosek Chile, Chin, Indii, Tajlandii i Turcji („współwnioskodawcy") Rada Generalna WTO ma przyjąć decyzję o przedłużeniu zawieszenia WTO pozwalającego członkom będącym krajami rozwijającym się na preferencyjne traktowanie taryfowe produktów pochodzących z krajów najsłabiej rozwiniętych, zgodnie z art. IX ust. 3 i 4 porozumienia WTO („planowany akt").

Obowiązujące zawieszenie dla krajów najsłabiej rozwiniętych wygasło w dniu 30 czerwca 2019 r. Celem planowanego aktu jest zatem przedłużenie zawieszenia na okres od dnia 1 lipca 2019 r. do dnia 30 czerwca 2029 r.

Planowany akt będzie wiążący dla członków WTO zgodnie z art. IX ust. 3 oraz art. II ust. 2 porozumienia WTO, który stanowi: „Porozumienia i związane z nimi instrumenty prawne zawarte w załącznikach 1, 2 i 3 (...) stanowią integralne części niniejszego porozumienia, wiążące dla wszystkich Członków".

3. STANOWISKO, JAKIE MA ZOSTAĆ ZAJĘTE W IMIENIU UNII

Współwnioskodawcy wystąpili z wnioskiem o przedłużenie na okres od dnia 1 lipca 2019 r. do dnia 30 czerwca 2029 r. istniejącego zwolnienia WTO z zobowiązań na mocy art. I ust. 1 GATT z 1994 r., umożliwiającego członkom będącym krajami rozwijającym się preferencyjne traktowanie taryfowe produktów krajów najsłabiej rozwiniętych, wskazanych jako takie przez Organizację Narodów Zjednoczonych, bez konieczności rozszerzania tych samych stawek celnych na produkty podobne innych członków.

Współwnioskodawcy złożyli wniosek zgodnie z art. IX ust. 3 i 4 porozumienia WTO. Współwnioskodawcy uzasadniają wniosek szczególnie trudną sytuacją krajów najsłabiej rozwiniętych i szczególnymi trudnościami strukturalnymi, z którymi borykają się one w gospodarce światowej, a także znaczeniem poprawy ich skutecznego udziału w wielostronnym systemie handlowym poprzez przyznanie im znaczącego dostępu do rynku, aby wspierać dywersyfikację ich produkcji i bazy eksportowej.

Będzie to drugie przedłużenie zwolnienia dotyczącego preferencyjnego traktowania taryfowego produktów z krajów najsłabiej rozwiniętych, przyznanego początkowo na okres od dnia 15 czerwca 1999 r. do dnia 30 czerwca 2009 r.[1] i przedłużonego w dniu 27 maja 2009 r. do dnia 30 czerwca 2019 r.[2]

Przedłużenie tego zawieszenia nie wpłynie negatywnie na ani gospodarkę Unii, ani na stosunki handlowe z beneficjentami tego zwolnienia. Unia zapewnia w pełni bezcłowy i bezkontyngentowy dostęp do rynku dla krajów najsłabiej rozwiniętych w ramach inicjatywy „wszystko oprócz broni" i wspiera wysiłki innych członków WTO, w tym krajów rozwijających się, w celu zapewnienia krajom najsłabiej rozwiniętym preferencji taryfowych. Unia uważa ponadto, że instrument prawny jest konieczny, aby umożliwić krajom rozwijającym się zapewnienie takich preferencji, biorąc pod uwagę, że klauzula dopuszczająca WTO pozwala na to jedynie członkom będącym krajami rozwiniętymi. W związku z tym stanowisko, jakie ma zająć Unia na forum Rady Generalnej, powinno polegać na poparciu przedłużenia zwolnienia.

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

W art. 218 ust. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) przewidziano przyjmowanie decyzji ustalających „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy".

Pojęcie „akty mające skutki prawne" obejmuje akty, które mają skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego dotyczących danego organu. Obejmuje ono ponadto instrumenty, które na mocy prawa międzynarodowego nie są wiążące, ale mogą „w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii"[3].

4.1.2. Zastosowanie w niniejszym przypadku

Rada Generalna WTO jest organem utworzonym przez umowę, a mianowicie porozumienie WTO.

Akt, który Rada Generalna ma przyjąć, jest aktem mającym skutki prawne. Planowany akt będzie wiążący na mocy prawa międzynarodowego zgodnie z art. II ust. 2 i art. IX ust. 3 porozumienia WTO.

Planowany akt nie uzupełnia ani nie zmienia ram instytucjonalnych porozumienia.

---

1 WT/L/304.

2 WT/L/759.

3 Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r. w sprawie C-399/12 Niemcy przeciwko Radzie, ECLI:EU:C:2014: 2258, pkt 61–64.

W związku z tym proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 218 ust. 9 TFUE.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji na podstawie art. 218 ust. 9 TFUE zależy przede wszystkim od celu i treści planowanego aktu, w którego kwestii ma być zajęte stanowisko w imieniu Unii. Jeżeli planowany akt ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie charakter pomocniczy, decyzja przyjęta na mocy art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną podstawę prawną, tj. podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

4.2.2. Zastosowanie w niniejszym przypadku

Główny cel i treść planowanego aktu odnoszą się do wspólnej polityki handlowej.

Materialną podstawą prawną proponowanej decyzji jest zatem art. 207 ust. 4 akapit pierwszy.

4.3. Podsumowanie

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinien być art. 207 ust. 4 akapit pierwszy w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

5. PUBLIKACJA PLANOWANEGO AKTU

Ponieważ akt Rady Generalnej WTO będzie wdrażał postanowienia porozumienia WTO dotyczące zwolnień, po jego przyjęciu należy opublikować go w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

2019/0191 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

dotycząca stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej na forum Rady Generalnej Światowej Organizacji Handlu w odniesieniu do przyjęcia decyzji w sprawie przedłużenia zawieszenia WTO pozwalającego członkom będącym krajami rozwijającym się na preferencyjne traktowanie taryfowe produktów pochodzących z krajów najsłabiej rozwiniętych

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 4 akapit pierwszy w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Porozumienie z Marrakeszu ustanawiające Światową Organizację Handlu (zwane dalej „porozumieniem WTO") weszło w życie w dniu 1 stycznia 1995 r.

(2) Zgodnie z art. II ust. 2 porozumienia WTO „[p]orozumienia i związane z nimi instrumenty prawne zawarte w załącznikach 1, 2 i 3 (zwane dalej »Wielostronnymi porozumieniami handlowymi«) stanowią integralne części niniejszego porozumienia, wiążące dla wszystkich Członków".

(3) Zgodnie z art. IX ust. 3 w wyjątkowych okolicznościach Konferencja Ministerialna może zawiesić zobowiązanie nałożone na członka przez porozumienie WTO lub przez jakiekolwiek wielostronne porozumienie handlowe.

(4) W art. IX ust. 3 i 4 porozumienia WTO określono procedury przyznawania zwolnień dotyczących wielostronnych porozumień handlowych zawartych w załącznikach 1A lub 1B lub 1C do porozumienia WTO i w załącznikach do nich.

(5) Zgodnie z art. IV ust. 1 porozumienia WTO Konferencja Ministerialna jest upoważniona do podejmowania decyzji we wszystkich sprawach związanych z wielostronnymi porozumieniami handlowymi.

(6) Zgodnie z art. IV ust. 2 porozumienia WTO w przerwach między sesjami Konferencji Ministerialnej Światowej Organizacji Handlu (WT) jej funkcje pełni Rada Generalna WTO. Zgodnie z art. IX ust. 1 WTO zazwyczaj podejmuje decyzje w drodze konsensusu.

(7) W dniu 15 czerwca 1999 członkowie WTO przyznali zwolnienie z zobowiązań na mocy art. I ust. 1 GATT z 1994 r. w zakresie niezbędnym, by do dnia 30 czerwca 2009 r. umożliwić członkom będącym krajami rozwijającym się preferencyjne traktowanie taryfowe produktów z krajów najsłabiej rozwiniętych, wskazanych jako takie przez Organizację Narodów Zjednoczonych, bez konieczności rozszerzania tych samych stawek celnych na produkty podobne innych członków. W dniu 27 maja 2009 r. członkowie WTO przedłużyli zwolnienie na okres od dnia 1 lipca 2009 r. do dnia 30 czerwca 2019 r.

(8) Zgodnie z art. IX ust. 3 i 4 porozumienia WTO Chile, Chiny, Indie, Tajlandia i Turcja („współwnioskodawcy”) złożyły do Rady Generalnej wniosek o podjęcie decyzji w sprawie przedłużenia na okres od dnia 1 lipca 2019 r. do dnia 30 czerwca 2029 r. istniejącego zwolnienia WTO w celu zezwolenia członkom będącym krajami rozwijającym się na preferencyjne traktowanie taryfowe produktów pochodzących z krajów najsłabiej rozwiniętych.

(9) Współwnioskodawcy uzasadniają wniosek szczególnie trudną sytuacją krajów najsłabiej rozwiniętych i szczególnymi trudnościami strukturalnymi, z którymi borykają się one w gospodarce światowej, a także znaczeniem poprawy skutecznego udziału tych krajów w wielostronnym systemie handlowym poprzez przyznanie im znaczącego dostępu do rynku, aby wspierać dywersyfikację ich produkcji i bazy eksportowej.

(10) Przedłużenie zawieszenia nie wpłynie negatywnie ani na gospodarkę Unii, ani na jej stosunki handlowe z beneficjentami zwolnienia. Unia zapewnia ponadto bezcłowy i bezkontyngentowy dostęp do rynku krajom najsłabiej rozwiniętym w ramach inicjatywy „wszystko oprócz broni” i wspiera innych członków WTO, którzy też zapewniają preferencje handlowe dla krajów najsłabiej rozwiniętych.

(11) Należy określić stanowisko, jakie ma zająć Komisja Europejska w imieniu Unii na forum Rady Generalnej WTO w celu poparcia wniosku współwnioskodawców o przedłużenie zwolnienia, zgodnie z art. 218 ust. 9 TFUE, ponieważ przedłużenie zwolnienia będzie wiążące dla członków WTO,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma zająć Komisja Europejska w imieniu Unii na forum Rady Generalnej Światowej Organizacji Handlu, polega na poparciu przedłużenia na okres od dnia 1 lipca 2019 r. do dnia 30 czerwca 2029 r. zawieszenia WTO pozwalającego członkom będącym krajami rozwijającym się na preferencyjne traktowanie taryfowe produktów pochodzących z krajów najsłabiej rozwiniętych.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący